

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Η'.
ΑΡΙΘ. 91.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1875.

Ἐκαστον φύλλον τιμάται λέπ. 10.

Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2—

Ο ΓΡΥΠΑΕΤΟΣ.

Ὁ Γρυπαστός εἶναι ἐν τῶν μεγίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων πτηνῶν κατὰ τὴν θεωρίαν, υπερβαίνων συχνάκις τοὺς τέσσαρας πόδας κατὰ τὸ μήκος τοῦ

σώματος καὶ τοὺς δέκα πόδας ἀπὸ τοῦ ἐνός· ἄλλοι μέχρι τοῦ ἄλλου τῶν πτερύγων του, ὅταν ᾖναι ἐκτεταμένοι. Ἡ μεγάλη αὕτη ἐκτασις τῶν πτερύγων τὸν κίμνει νὰ πετᾷ μεγαλοπρεπῶς καὶ ὠραίως καὶ χωρὶς τῆς ἐλαχίστης δυσκολίας.

Ὁ Γρυπαστός ἀναφέρεται δις εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν (Λευιτικ. ια'. 13—καὶ Δευτερον. ιδ'. 12) καὶ συγκαταριθμεῖται μετὰ τῶν ἀκαθάρτων ζῶων. Τὸ ἐβραϊκὸν τοῦ ὀνόμα σημαίνει « θραύστης », τὸ δὲ λατινικὸν « θραύστης ὀστέων », καὶ εἶναι πολὺ κατάλληλον, διότι διὰ τοῦ ἰσχυροῦ ῥάμφους του δύναται νὰ θραύῃ εὐκόλως τὸ κρανίον προβάτων καὶ ἄλλων ζῶων.

Ἀγαπᾷ τὰς χελώνας καὶ τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων, καὶ πρὸς τοῦτο ἡ φύσις τοῦ ἔδωκε κατάλληλον ἐργαλεῖον,—τὸ ῥάμφος, διὰ τῆς γομφώτητος καὶ ἰσχύος τῆ ὁποίου εὐκολύνεται εἰς τὴν θραύσιν αὐτῶν.

Ζῇ ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ πετᾷ πολὺ ὕψηλά, ἅψ' ὅπου παρατηρεῖ πρὸς τὴν γῆν καὶ ἅμα ἴδῃ πρόβατον, ἢ δορκάδα, ἢ ἄλλον τοιοῦτον ζῶον ἐπιτίπτει κατ' αὐτοῦ ὡς βέλος καὶ διὰ τῆ τρομεροῦ ῥάμφους του θραύει τὴν κεφαλὴν του, πρὶν ἢ τὸ δυστυχὲς ζῶον τὸ ἐννοήσῃ· ἔπειτα δὲ λαμβάνει αὐτὸ εἰς τοὺς ὀνυχάς του καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν φωλεάν του, ὅπου εὐωχεῖται μετὰ τῆς συντροφίας του, ἢ διαμοιράζει αὐτὸ εἰς τὰ μικρά του. Εἶναι γενναῖον πτηνὸν καὶ ὀλίγον φοβεῖται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὅθεν πολλάκις προσβάλλει αὐτὸν, ἰδίως ἐπάνω εἰς τὰς Ἀλπεῖς, ὅταν διέρχεται ἡ ἵσταται εἰς ἀπόκρημνον τόπον, καὶ τὸν κατακρημνίζει εἰς τὰ ὑποκείμενα βραθρὰ, ἂν δὲν προσέχη.

Ἱστορεῖται, δι' ἐνὸς περιηγητῆς τις προητοίμαζε τὸ γεῦμά του ἐπὶ τινὸς ὕψηλῃς κορυφῆς τῶν Ἀλπεων εἰς τῶν αἰτῶν τούτων ἤρπασεν ἐν κομμάτιον κρέατος ἐκ τοῦ βράζοντος ὕδατος, ἐπέστρεψε δὲ καὶ δευτέραν φοράν δὲ ἄλλο, ἀλλ' ὁ περιηγητῆς τὸν ἐφόνευσε τότε διὰ τοῦ ἐπλου του.